

cispørgsmaal, som jeg ikke kan undgaa at berøre. Det er en overordentlig vigtig Bestemmelse, nemlig Bestemmelsen om Affattelsen af Vedtægterne, der jo egentlig indbefatter den største og vigtigste Del af hele vort Fiskeriraade, nemlig Gjordene. Der fandt vi, dengang Spørgsmaalet først var fremme, en fuldstændig Betryggelse i Lovforslaget, omtrent saaledes som det nu her foreligger i § 40. I Regeringens oprindelige Forslag var det foreslaaet, at Udvalget til Vedtægterne skulde udarbejdes af de kommunale Raad. Der bleve vi da i Udvalget enige om, at da Kommunens Funktionærer jo bleve valgte med andre Hensyn for end Fiskerisagen, saa var det i højeste Grad usandsynligt, eller der var i alt Fald meget liden Garanti for, at de kunde være i Besiddelse af den fornødne Sagkundskab. Vi satte derfor igjennem i Udvalget — og det var baade Høre og Benstre enige om — at Fiskerne selv skulde vælge mindst den ene Halvdel af de Delegerede, som skulde behandle Vedtægterne. Da Ministeren saa næste Gang gik ind paa det, saa blev det fordret, at det skulde være den større Halvdel, som Fiskerne skulde vælge, og det er Ministeren nu ogsaa her i Lovforslaget gaaet ind paa. Nu standser man imidlertid ved en efter min Mening saa lidet betydende Bestemmelse i Forslaget som denne, at Vedtægterne affattes af Ministeren efter Forslag af de stedlige Udvalg. Heri, at altsaa Ministeren affatter Vedtægterne efter disse Forslag, synes man nu at ville lægge den Betydning, som om det i Virkeligheden ikke blev det stedlige Udvalg, men Ministeren, som kom til virkelig at affatte Vedtægterne, men det kan man dog fornuftigvis ikke. Det ligger jo dog i Sagens Natur, at de stedlige Udvalg, som udarbejde Forslaget, blive dem, som komme til at give Vedtægterne deres Indhold. Da imidlertid disse stedlige Udvalg kunne være fra tilgrænsende Fiskeridistrikter, der ikke have hvervet affaarne Grændser, men hvor til en vis Grad det ene Distrikt griber ind i det andet, saa ligger det i Sagens Natur, at der maa stiftes en vis Enighed og Harmoni i det Hele. Det kan jo ogsaa tænkes, for at nævne et Exempel, at en dominerende Dribvaadsfisker i et Udvalg kunde faae sine til Dels af ham afhængige Folk til at gaa med sig paa Punkter af Vedtægterne, som maatte siges at stride imod, hvad der i Almindelighed maatte anses for heldigt. Derfor maa Ministeren lægge den sidste Haand paa Vedtægterne. Deri kan jeg da ikke se, at der skulde være nogen Fare for Fiskernes Indflydelse paa Affattelsen. Hvis det imidlertid virkelig er et

Punkt, som der bliver lagt saa megen Vægt paa, saa kan maasse Forslaget med Ministerens Samtykke omarbejdes i den Retning, som det ærede Medlem taler for — jeg for min Del har i alt Fald ikke nogen Betænkelighed derved. Jeg vil imidlertid gjøre opmærksom paa, hvorfor jeg mest frygter for, at denne Lov vil strande, naar vi fordybe os altfor meget i Detailbestemmelser. Da jo nemlig, som jeg før bemærkede, Ingen af os ifølge sin Livsudvikling og Beskæftigelse har vundet en saa grundig Indsigt i Fiskerisagen, at vi med virkelig Sagkundskab kunne dømme om den, saa ser Følgen den, at vi, som have haft Del i Behandlingen af denne Sag, hver for sig have modtaget vore Paavirkninger og Anskuelse fra de Fiskere, der stod os nærmest. Maaste har ogsaa en Enkelt iblandt os foretaget egne Sagtagelser, men dem tillægger jeg ingen stor Vægt, naar Vedkommende ikke selv er Fisker. Jeg har selv boet 30 Aar paa Kysten, har som jagt mange Fiskebøyer i min Kreds og har daglig været Vidne til Fiskernes Gjerning, men derfor tillægger jeg mig ingen Autoritet. Smidtidigt have jo de forskjellige Kredsse meget forskellige Interesser, og her staa vi netop saaledes, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds paapegede, at den egentlige Fiskerbefolkning paa det Alleralvorligste er interesseret i de bestyttende Bestemmelser, som væрге Fiskene mod Mishandling og Udelæggelse. Naar det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Leth) kom med en saa mærkvaerdig — ja, hvis jeg ikke troede, at det ærede Medlem var for klog til, at det blev sagt i Naivetet, saa vilde jeg sige: en saa mærkvaerdig naiv Udtalelse som den, hvorledes man kunde forsvare i en Tid som den nuværende at lægge Vaand paa Fiskernes Virksomhed og bevirke en Indskrænkning i deres Indtægter, saa vil jeg dog spørge: Hvorledes kan den ærede Rigsdagsmand tænke sig nogenjombelst Lov eller Bestemmelse angaaende Fiskeriet, som ikke vil indskrænke Friheden. Det er jo netop det, vi have manglet tidligere, vi have ikke haft tilstrækkelige Indskrænkninger. Naar vi have været Vidner til, hvorledes de samvittighedsløseste Misbrug foregik paa dette Omraade, hvorledes man har kunnet flæbe ikke i Hundredetuskendvis, men hundrede tusinde Millionvis Pungel i fuldstændig ubrugelig Tilstand bort, saa at den ikke var tjenlig til Andet end til Gjødning, medens der ved Fredning og Bestyttelse kunde have været en Rigdomskilde for en Masse Fiskere, og vi se, hvorledes de lokale Forhold ere blevne udelagte ved en uforstammet henrynsløs Mishandling af Folt,